

Psi ve městě

I když je pes vychovaný, na dětské hřiště nepatří

v parku či na jiné travnaté ploše, která k tomu není výslovně určena. Jenže jak to vypadá v praxi, víme všichni. Co tedy s tím? V Německu uvažují o tom, že zavedou povinnou evidenci DNA psů. Městští strážníci budou odebírat vzorky z exkrementů, které naleznou na veřejných prostranstvích, a následně je porovnávat s DNA v registraci. Předpokládaná pokuta za přestupek může být až 1000 euro.

V Maďarsku zavedli sběr exkrementů, které vykupují na sběrných místech. Prý o tuhle činnost projevují zájem hlavně bezdomovci. V čínském Pekingu vybudovali psí záchody ve tvaru psí boudy. Spodní část je vybavena roštem, přes který mají exkrementy padat do sběrné šachty. O tom, zda se psům tento nápad zalíbil, nejsou žádné zprávy.

Majitelé psů v Trenčíně mají jistě radost. Místní zastupitelstvo se prý rozhodlo zrušit daň ze psů. Důvod je jednoduchý. Náklady na výběr této místní daně stál více peněz, než byla její skutečná hodnota.

Jistě dobrou cestu v boji proti psím exkrementům zvolila radnice Prahy 7. Poté, co nechala navýšit počet košů na psí exkrementy, zvýšila i frekvenci úklidů. Do výchovy majitelů psů zapojila i žáky Základní školy Tusarova, kteří namalovali obrázky s psí tematikou a ty pak společně s pracovníky

Prahu ničí tuny psích výkalů

Nejméně tři, ale možná také devět tisíc tun psích exkrementů se každoročně objeví na pražských chodnicích, ulicích, v sadech a parcích. Záleží na tom, zda věříme oficiálním údajům vycházejícím z počtu přihlášených psů, nebo spíše odhadu, že dva ze tří psů žijí v Praze takříkajíc načerno. Ať tak či onak, číslo je to obrovské a problémy, které působí, jsou ještě větší.

A si každému z nás se už stalo, že si z vycházky přinesl domů na botě nepříjemné překvapení. Kdyby se to stávalo výjimečně, o nic by nešlo. V případě české metropole však jde o jev, který svou rozšířeností budí údiv a rozpaky daleko za hranicemi. Mnoho lidí si jistě vzpomene na stud, který je polil při pohledu na fotografii, jež před lety obletěla svět. Fotograf tehdy zachytil britského prince Charlese při procházce v centru Prahy, nevěřícně a znechuceně hledícího na svou botu. Právě totiž stoupl do psího lejna.

Psy chovají obyvatelé všech světových metropolí, snad nikde se ale nechovají tak bezohledně jako u nás. Koše se sáčky na psí exkrementy přitom už dnes stojí téměř na každém rohu - v Praze jich už je více než pět tisíc. Jenže mnozí pejskaři odcházejí s naprostou samozřejmostí od páchnoucí hromádky, kterou na chodníku zanechal jejich pes. Mají jiný názor: „Přece platím, tak co bych ještě uklízel!“ Jenže v tom se hluboce mylí. Náklady, které městské části musí vynakládat na očistu nejpostiženějších ulic, parků a trávníků, obnovu močí a výkaly poniče-

né zeleně a na již zmíněné koše, výnos z poplatků za psy značně převyšuje. A jistě jsou i tací, kteří nejen neuklízejí, ale ani poplatky neplatí.

Vyhláška č. 8/1980 o čistotě na území hlavního města Prahy mluví jasně: „Každý je neprodleně povinen odstranit znečištění veřejného prostranství, které způsobil.“ Proto každému, kdo po svém psu neuklídí, hrozí až tisícikorunová pokuta či správní řízení. Stejný postih riskuje - podle vyhlášky o ochraně veřejné zeleně - i ten, kdo svého čtyřnohého přítele nechá volně pobíhat

radnice a městskými strážníky rozdávali pejskařům. Jistě akce vhodná následování.

NOVÉ POVINNOSTI

Obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 18/2004 Sb. hl. m. Prahy, která nabyla účinnosti 1. 1. 2005, zavedlo hlavní město Praha povinné trvalé označování psů a evidenci jejich chovatelů (majitelů):

Trvalé označování psů: Každý chovatel psa chovaného na území hlavního města Prahy je povinen nechat psa staršího 6 měsíců trvale označit mikročipem, který odpovídá ISO standardu vydanému Evropskou unií, nebo tetováním. Psa, který k 31. 12. 2004 není označen mikročipem nebo tetováním, je povinen chovatel nejpozději do 31. 12. 2005 takto nechat označit. Označování psů provádějí veterinární lékaři, příp. odborně způsobilé osoby. Chovatel, který dal psa označit mikročipem a přihlásí se do evidence chovatelů psů, má nárok na úlevu od místních poplatků ze psů.

Evidence chovatelů psů: Evidence je vedena Magistrátem hlavního města Prahy. Přihlášení do evidence se provádí pomocí regist-

Psí louka v Libni v ulici U Meteoru by mohla být příkladem

rační karty chovatele. O přihlášení do evidence chovatel obdrží potvrzení. Ten chovatel, který před 1. 1. 2005 nechal psa trvale označit nebo ho nabyt již trvale označeného, je povinen se do 90 dnů od účinnosti vyhlášky přihlásit do evidence. Chovatel, který po 1. 1. 2005 nabude psa trvale označeného, je povinen se do 30 dnů od jeho nabytí přihlásit do evidence. Chovatel je povinen „evidenci“ ohlásit nejpozději do 30 dnů ukončení chovu psa na území hlavního města Prahy nebo jeho uhytní.“

Vedením evidence psů je pověřen Odbor občanskoprávních agend MHMP, Vyšehradská 2077/57, 128 00 Praha 2 (budova C, vchod z ulice Na Moráni).

Tiskopis registrační karty majitel psa obdrží na: MHMP – odbor občanskoprávních agend MHMP – informační středisko, na úřadech městských částí hlavního města Prahy nebo si jej může stáhnout z www.praha-mesto.cz (soubor DOC, 26 Kb)

JAKÉ VÝHODY PŘINÁŠÍ SYSTÉM OZNAČENÍ A EVIDENCE

Při ztrátě psa se mnohonásobně zvyšuje pravděpodobnost jeho navrácení původnímu majiteli a pochopitelně se zkracuje doba vzájemného odloučení,

chovatel, který dal psa označit mikročipem a přihlásí se do evidence chovatelů psů, má nárok na úlevu od poplatku, označení pomůže v případech, kdy pes někoho napadne a pokouše - v krátké době bude možné opatřit si potřebné informace o zdravotním stavu zvířete a postiženého odpovídajícím způsobem léčit,

v případě, že pes způsobí škodu na zdraví či majetku, bude možné téměř okamžitě identifikovat chovatele (majitele), který za něj nese právní odpovědnost.

TETOVÁNÍ, NEBO ČIPOVÁNÍ?

Tetování se provádí pouze u čistokrevných štěňat některých plemen psů, jejichž rodiče jsou chovnými jedinci daného plemene. Tetovací čísla pro tato štěňata vydávají chovatelské svazy prostřednictvím svých plemenných knih. Tetování (u štěňat starých asi šest týdnů) provádí veterinární lékař nebo klubem zvolený poradce chovu. Plemenná kniha příslušného plemene pak jako jediná eviduje tetovací čísla a adresu majitele chovné feny. Adresy nových majitelů již nikdo neeviduje. Přidělená čísla v uších či slabinách slouží k identifikaci psů na výstavách, svodech atd. Velká část chovatelských klubů od tetování upouští a nahrazuje ho čipováním. O tetování tedy nerozhoduje majitel, ale chovatelská organizace nebo klub.

Majitelé, kteří vlastní čistokrevného psa s rodokmenem a dobře čitelným tetováním, nemusí dle vyhlášky 18/2004 Sb., hl. m. Prahy psa nechat označit mikročipem (povinnost evidence samozřejmě trvá). Otázkou však zůstává způsob dohledání majitele zatoulaného zvířete nebo psa, který poraní člověka. Žádný registr majitelů tetovaných

psů totiž neexistuje. Psy označené mikročipem lze přihlásit do Národního registru majitelů zvířat. Touto registrací se výrazně zvyšuje naděje nalezení psa v případě jeho zaběhnutí nebo odcizení. Vyhledávací služba registru pracuje nepřetržitě. Na některých veterinárních pracovištích je možné při čipování obdržet registrační kartu umožňující bezplatné přihlášení psa do Národního registru. Na tuto možnost je vhodné se předem informovat.

ČIPOVÁNÍ Z POHLEDU VETERINÁŘE

„Čipování je moderní metoda označování zvířat, kdy se pomocí injekční jehly zavede pod kůži psa čip. Čipování je navzdory různým mýtům a dohadům absolutně bezpečné, psa nikterak neohrožuje a na rozdíl od tetování nebolí.

Často se veterinární lékaři setkávají s různými mýty a omyly kolem čipů. Některé z nich jsou vyložené nesmysly. Čipy se zavádějí do podkoží, nikoliv do svalů či míst velkých cév. Nemohou tedy do cévy vniknout a putovat tělem do míst, kde by ohrožily život psa. Cévy v podkoží mají mnohonásobně menší průměr, než je průměr čipu.

Čip se může ve volném podkoží přemístit o pár centimetrů na jiné místo. Jedinou možností, jak zvíře přijde o čip, je rvačka s jiným psem, kdy je čip vykoušnut ze svého místa či vypadne při následném ošetření ran ve veterinární ordinaci. Čip v sobě nenesou žádnou baterii či jiný zdroj energie. Je to pouze miniaturní cívka v drobném pouzdře. Jakmile na ni dopadne signál ze čtečícího zařízení, vyšle zpět pasivně svůj naprogramovaný kód, který je čtečkou zachycen. Tento úkon nemůže probíhat na dálku, čtečka musí být maximálně pár centimetrů od čipu. Čip aktivně žádný signál nevysílá, nemůže tedy rušit signály mobilů, TV, nemůže mazat audio či videokazety, natož ohrožovat zdraví lidí i zvířat.

Takovýchto sběrných košů na psí exkrementy má Praha několik tisíc

řat. Čipování je velmi čistá, téměř bezbolestná a jemná metoda. Veškeré pomůcky pro aplikaci jsou sterilní. Během posledních čtyř až pěti let jsem nezažil jedinou komplikaci po aplikaci,“ říká známý veterinář MVDr. Michal Čáp, specialista na malá zvířata.

Svůj výběh mají psi i v parku podél Botiče ve Vršovicích

KDY MŮŽE PES DO RESTAURACE?

Ten problém řeší občas každý majitel psa. Vztít, či nevztít svého čtyřnohého přítele do restaurace? Někde číšník přinese psovi misku s vodou dřív než pánovi jídelní lístek. Jinde je oba dva vykáže, než se zákazník stačí zeptat, jestli může se psem dovnitř.

V pražských restauracích se jistě můžete setkat i s třetí variantou, kdy obsluhující personál neví. Se psem vás do restaurace sice pustí, ale zároveň vám dá velmi jasně najevo, že se mu jeho přítomnost vůbec nelíbí. Bojí se hygienické kontroly a placení pokuty. Jak je to vlastně se zvířetem v restauraci? Existuje snad nějaký celostátní předpis nebo městská vyhláška, které psům zakazují, aby doprovázeli pána tam, kde se podává jídlo?

„V žádném předpisu nic takového není. Majitel restaurace zaplatí pokutu, když se bude v jídelně v době podávání obědů kouřit. Za psa ne,“ vysvětluje Marie Čemusová, zástupkyně ředitele Hygienické stanice hlavního města Prahy. „Pokutu by mohl dostat v případě, že by pes vlezl do kuchyně. Tam pochopitelně nesmí.“ Restaurace se podle hygienických předpisů dělí na zázemí a obytnou část. „Do zázemí, kde se připravuje jídlo, samozřejmě žádné zvíře nesmí,“ říká hygienička. „Hosté se pohybují v obytné části a je jen věcí majitele, zda je tam pustí. Žádný předpis mu to nezakazuje. Vždyť existují i hotely, ve kterých psi doprovázejí svého pána.“ Vstup není psům zakázán ani do obchodů. „Vezměte si, že vodící psi běžně provázejí majitele i do obchodu s potravinami. Platí nepsané pravidlo, že když prodávач vidí nevidomého člověka se psem, měl by ho rychle obslužit.“ I v těchto případech platí pravidlo, co není zakázáno, je vlastně povoleno. Záleží tedy jen na majiteli, zda vás se psem do restaurace či kavárny pustí, nebo ne. Na druhou stranu se vstupu nemůžete domáhat. Pokud vás majitel odmítne, má k tomu jistě nějaký důvod. Třeba podobný jako britský princ Charles po procházce v centru Prahy. Go